

Od autora: Zaśrodkowanie 25 - I miejsce (zaszczyt)

Sama już nie wiem - śmiać się czy płakać,
odszedł w nieznane z butelką whisky.
Spita ze słoną łzą z kawy pianka -
przecież od zawsze był dla mnie wszystkim.

A tak niedawno, nocą, w kamperze,
sypiąc garściami różane płatki,
szeptał do ucha, że wielbi szczerze -
do zakochanej ślepo wariatki.

Wpierw ukradł serce, potem pierścionki,
ruszył w nieznane z tą od pokera.
Zawsze był miły, słodki, beztroski,
czy jest szczęśliwy także i teraz?

Kiedyś pisałam - dziś brak mi weny,
sama już nie wiem - śmiać się czy płakać.
Łkając, w objęciach wiśniowej cherry,
skulona, sama, sypiam w pajacach.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Mirosław Niepamietny, dodano 08.07.2017 08:26

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.